

[Inge Krogh]

knallertkørere blev sat ned til 15 år i 1971. De erfaringer, man har indhøstet, viser, at det er såre rimeligt og nødvendigt at sætte den op til 16 år igen. Da aldersgrænsen på 15 år blev vedtaget, troede man, at det ville medføre ca. 300 ulykker om året blandt de 15-årige, men der har vist sig at være langt flere.

Der er tal i bemærkningerne om det, og jeg har nogle tal fra sygehuset i Odense, hvor man har registreret alle de knallertkørere, der er blevet bragt på skadestue med større eller mindre kvæstelser. — Antallet af dem, der bliver behandlet på sygehuset i Odense, regner man med udgør ca. 5 pct. af befolkningen i hele landet. — Dér ser man, at af 15-årige var der fra 1972 til 1973 129 kvæstede — statistikkerne går fra 1. maj til 1. maj på sygehuset — fra 1973 til 1974 111 kvæstede og fra 1974 til 1975 122 kvæstede. Det viser så typisk et ganske lille fald, vel nok som udtryk for energikrisen. Men fra 1975 til 1976 er der en stigning i ulykkerne for de 15-årige til 130 og fra 1976 til 1977 helt op til 151. I løbet af 1 år er der altså sket en stigning på 21 tilskadekomne. Betragter vi derimod ulykkerne for knallertkørerne som helhed, er der et fald på 29 tilskadekomne. Det viser altså, at de 15-årige har fået en stigende del af antallet af skader. I øvrigt viser trafiktællingerne i Odense, at der er færre knallerter på gaden. I 1976 fandt man på en bestemt dato, at der var 6.652, og i 1977 var det gået helt ned til 5.108. Alting tyder altså på, at specielt de 15-årige knallertkørere har en høj trafikskadeprocent.

Ser vi på 16-årige køre, er der for 1975–1976 i forhold til året i forvejen kun sket en stigning på 5 trafikskadede. Tallet må vise hen til, at man sætter grænsen op til 16 år, bl. a. på grund af det, som også er blevet omtalt før, nemlig at der sker en øget modenhed i og med, at man bliver det ene år ældre.

Ib Christensen (DR):

Retsforbundet kan gå ind for regeringens forslag om, at brugen af sikkerhedsseler gøres permanent, og vi kan gå ind for, at knallerterne som hovedregel henvises til cykelstien, for knallertkørerne hører jo til de svagere trafikanter.

Vi er også positivt indstillet over for forslaget om højere vægtgrænser. Det drejer sig om, at man får mulighed for at benytte sikre knallerter, knallerter, der ikke så let kan tunes, og vi lægger i den forbindelse vægt på sagkundskaben og ikke mindst også Tryk Trafik, altså færdselssikkerhedsmæssig fagkundskab, som er positivt indstillet over for denne ordning.

Vi er noget tvivlende over for forslaget om registrering af knallerter, for det kan jo gøres administrativt meget indviklet og bekosteligt for knallertkørerne. Vi vil ikke afvise det umiddelbart, men vi er altså skeptisk indstillet over for det.

Om aldersgrænsen kan jeg sige, at vi også går ind for den. Det var jo en fejl, at man overhørte og bagatelliserede de advarsler, der kom fra retsmedicinere og andre. Man forudså dengang, at det ville medføre kvæstelser af 300 15-årige om året. De faktiske tal viser, at det er over det dobbelte. Det viser jo noget om, hvor kostbart det kan være i mange henseender ikke at lytte til den færdselssikkerhedsmæssige sagkundskab, vi har.

Vi har i øvrigt vor tiltro til, at man med den obligatoriske knallertundervisning kan opnå adskillige fremskridt med hensyn til at forbedre færdselssikkerheden for dette befordringsmiddel, ligesom trafikplanlægningen m. v. vil være i stand til at forebygge de alt for mange færdselsulykker, vi har.

Så kan jeg i øvrigt slutte mig til en række ordførere, der er kommet med hjertesuk over, om vi dog ikke snart kunne få ro om dette spørgsmål. Folketinget har brugt rigelig tid på knallertområdet med at regere frem og tilbage; man kunne nok have sparet sig disse frem- og tilbageføringer en del, hvis man i større omfang havde lyttet til sagkundskaben.

Wilhelm (VS):

Justitsministerens forslag vil vi nok støtte alle 5 dele af, om end uden større begejstring. Jeg vil specielt sige om det punkt, der hedder »knallerter på cykelstierne«, at det er et kedeligt dilemma at sætte os alle sammen i. De hører ikke hjemme dér, ligesom cyklerne ikke hører hjemme på fortovene osv. Men nu er der jo altså tale om en tvungen valgssituation, og dér er det nok rigtigt, at knallerterne — i hvert fald hvis man kan håndhæve